

Rok akademicki:

2014/15

Jednostka prowadząca:

Wydział Teologiczny

Kierunek:

Teologia

Grupa specjalności:

teologia dla świeckich

Poziom:

jednolite studia magisterskie, stacjonarne

Nazwa przedmiotu:

Teologia moralna szczegółowa

Język:

PL

Typ przedmiotu:

przedmiot obowiązkowy

Przedmiot obieralny:

nie

Rok studiów, semestr:

rok IV, semestr letni

Wymiar:

wykład: 30 godz.

Punkty ECTS:

wykład: 2

Forma zaliczenia:

wykład: egzamin

Prowadzący:

wykład: ks. prof. dr hab. Jan Orzeszyna;

Koordynator sylabusu:

ks. prof. dr hab. Jan Orzeszyna

Sylabus dostępny w ramach:

- [Teologia moralna szczegółowa](#) [na kierunku:] [teologia dla świeckich](#) (T*sts), jednolite studia magisterskie, stacjonarne, IV rok, semestr letni
 - [prowadzący wykład:30h/e/2ECTS]: ks. prof. dr hab. Jan Orzeszyna;

Wymagania wstępne:

Student powinien mieć zdane egzaminy z wszystkich przedmiotów z poprzednich czterech lat studiów na kierunku teologia, specjalność katechetyczno – pastoralna. Szczególnie wymagana jest wiedza z etyki filozoficznej, teologii moralnej ogólnej i teologii moralnej szczegółowej – z pierwszego semestru wykładu, rok IV, semestr VII.

Cele:

Student powinien osiągnąć rozszerzoną wiedzę na temat szacunku dla Boga i człowieka, dla osób i miejsc i rzeczy w szczególności poświęconych Panu Bogu, porządku sprawiedliwości oraz miłości. Znać wybrane koncepcje człowieka i świata. Rozumieć interakcje pomiędzy zobowiązaniami wiary, a konkretnym działaniem i odpowiedzialnością moralną.

Treści kształcenia:

Analiza fundamentalnych problemów, oraz szczególnie istotnych zagadnień rozważanych współcześnie w ramach teologii moralnej, dotyczących: szacunku dla Imienia Bożego, osób konsekrowanych, miejsc świętych, rzeczy świętych, odpowiedzialności za świat, sprawiedliwości i miłości. Kurs obejmuje w wykładach drugiego z kolei semestru zagadnienia dotyczące szacunku dla Imienia Bożego – miłość Boga a profanacja, przekleństwo, bluźnierstwo, nadużywanie słów Pisma świętego. Szacunku dla osób konsekrowanych – świętokradztwo osobowe, przemoc w stosunku do Ojca Świętego, biskupa, kapłana i osoby zakonnej, świętokradztwo osobowe przeciw samemu sobie. Szacunku dla miejsc świętych – świętokradztwo i profanacja miejsc świętych. Szacunku dla przedmiotów świętych – dla Najświętszej Eucharystii, naczyń i paramentów świętych, świętokradztwo rzeczowe niegodne celebracje sakramentów, kradzież rzeczy świętych, symonia. Odpowiedzialności chrześcijańskiej za świat stworzony – miłość braterska, miłość natury, uniwersalność i porządek miłości bliźniego, miłość nieprzyjaciół, podstawowe przejawy miłości bliźniego, upomnienie braterskie. Sprawiedliwości – koncepcje i założenia sprawiedliwości, klasyfikacja sprawiedliwości, sprawiedliwość a miłość. Kurs obejmuje w wykładach drugiego z kolei semestru zagadnienia dotyczące szacunku dla Imienia Bożego – miłość Boga a profanacja, przekleństwo, bluźnierstwo, nadużywanie słów Pisma świętego. Szacunku dla osób konsekrowanych – świętokradztwo osobowe, przemoc w stosunku do Ojca Świętego, biskupa, kapłana i osoby zakonnej, świętokradztwo osobowe przeciw samemu sobie. Szacunku dla miejsc świętych – świętokradztwo i profanacja miejsc świętych. Szacunku dla przedmiotów świętych – dla Najświętszej Eucharystii, naczyń i paramentów świętych, świętokradztwo rzeczowe niegodne celebracje sakramentów, kradzież rzeczy świętych, symonia. Odpowiedzialności chrześcijańskiej za świat stworzony – miłość braterska, miłość natury, uniwersalność i porządek miłości bliźniego, miłość nieprzyjaciół, podstawowe przejawy miłości bliźniego, upomnienie braterskie. Sprawiedliwości – koncepcje i założenia sprawiedliwości, klasyfikacja sprawiedliwości, sprawiedliwość a miłość.

Efekty kształcenia:

W wyniku przeprowadzonych zajęć student powinien definiować omówione zagadnienia, formułować odpowiedzi na moralne zapytania dzisiejszego człowieka odnośnie szacunku dla Boga i dla człowieka, powinien nabyć zasad kultury miłości i sprawiedliwości chrześcijańskiej identyfikować się z moralnym nauczaniem Kościoła Katolickiego, wskazywać dzisiejszemu człowiekowi wiary zasady moralne i sam postępować według tych zasad.

Metody i narzędzia dydaktyczne:

Systematyczny wykład, dialog ze studentami w czasie wykładu, podanie lektur podstawowych i uzupełniających, możliwość konsultacji poza wykładem. Studenci otrzymają także skrypt z wykładu.

Sposoby sprawdzania i warunki zaliczenia:

Egzamin ustny w sesji egzaminacyjnej. Możliwy termin zerowy.

Lektury podstawowe:

Benedykt XVI, Encyklika „Deus Caritas est”, Kraków 2006.

Benedykt XVI, Adhortacja apostolska „Sacramentum caritatis”, Kraków 2007.

Drożdż A., Człowiek Bogu. Teologia moralna szczegółowa, Tarnów 2000.

Lektury uzupełniające:

Aubert J.M., Jak żyć po chrześcijańsku w XX wieku, Warszawa 1986, Bogdan F., Kult religijny a życie

chrześcijańskie, w: Powołanie do apostołstwa, Poznań 1975, Bołoz W., Miłość i sprawiedliwość jako relacje uzasadniające wskazania moralne, ChŚ 14(1982) nr 6(108), s. 17 - 27, Drożdż A., Dekalog (część pierwsza), Tarnów 1993, Fessard G., Błuznierstwo przeciwko Duchowi świętemu, Com 10(1990) nr 1, s. 68 – 80, Jan Paweł II, List apostolski o świętowaniu niedzieli „Dies Domini”, Kraków 1998, Katechizm Kościoła Katolickiego, Poznań 2002, Kisiel S., Związek rozwoju moralnego z rozwojem religijnym człowieka, CTh 55(1985) nr 2, s. 29 - 41, Kodeks Prawa Kanonicznego Poznań 1984, Olejnik S., Teologia moralna życia osobistego, Włocławek 1999, Ratzinger J., Raport o stanie wiary, Kraków 1986.

Uwagi: